

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Színészeti felügyelő.

Pécs, 1900. július 18.

Az elmúlt héten foglalkoztunk lapunk e helyén a vidéki színészet ügyével és felpanaszoltuk, hogy a míg a kormány száz-
ezrekekkel istápolja az anyagi boldogulás
feltételeivel sokkal nagyobb mértékben
rendelkező fővárosi színházakat, addig a
vidék összes színészetének 26.000 frtnyi
kegyelemmorzsát vet s annyira nem törő-
dik ezzel a fontos kulturális tényezővel,
hogy eddig még arra sem volt rávehető,
miszerint a színészet ügyeit kivége a bel-
ügyminiszterium rendőri osztályából s át-
engedje érdekeinek gondozását az erre egyedül
illetékes faktornak, a kultuszminiszte-
riumnak.

A kánikula azonban meghozta a vi-
déki színészet számára is a kormány ér-
deklődését, mert ilyenkor a bürökban re-
kedt urak szeretik a könnyebb fajta fog-
lalkozást, a mely nem erőlteti meg tulsá-
gosan az ést és tág teret enged a nagy
hangu frázisok puffogatásának, a mi utó-
végre is még semmire sem kötelez.

Azok az urak ott a miniszteri bürök-
ban ebben a nagy melegben csöndes
reflexiókba merülve visszaemlékeztek azokra
a szemrehányásokra, a melyek a vidéki
színészet érdekében a költségvetés tárgya-
lásakor évenként egyszer fölhangzanak az
országgyűlésen s főleg abban csucosodnak
ki, hogy a vidéki színészet a dédelgetett

fővárosi színházak mellett valóságos mos-
toha gyermeke a kormánynak.

Gondolkoztak hát fölötte — mert
most éppen ráérnek — miben is áll a
fővárosi színházaknak ez a felpanaszolt
egyoldalú dédelgetése s rájöttek, hogy ilyen-
nek vehető először is a negyedmillió fo-
rintot meghaladó szubvenció, a melylyel a
kormány a budapesti operát és a nemzeti
színházat segélyezi; másodsor pedig, hogy
a kormány magas fizetésű és nagy állásu veze-
tőket nevez ki ezekhez a színházakhoz, a
kiknek feladatuk lenne a reájuk bizott mű-
vészeti intézetek gazdasági és művészeti
érdekeit szakértelmükkel s magas hatósági
tekintélyükkel tőlük telhetőleg előmozdítani.

Reflexióik további folyamán aztán
megállapodtak abban, hogy a dédelgetésnek
fentemlitett első formáját, az intenzív
anyagi támogatást nem lehet a vidéki szí-
nészetre is kiterjeszteni, mert a magyar
államnak kulturális célokra nincsen több
pénze, mint a mennyit a költségvetés ed-
dig is szánt rá, a fővárosi színházaktól
pedig nem lehet elvonni a segélyezés ed-
digi mértékét.

Valamit azonban mégis csak kell tenni,
rászánták tehát magukat arra, hogy bol-
dogítják majd a vidéki színészetet is olyan
miniszterileg kinevezett intendánsfével s
ezt annál könnyebb volt megtenniök, mert
volt tartalékban a fővárosi színházaktól
levetett intendánsuk, akivel ugysem tud-
tak volna másképp mit csinálni.

Kinevezték hát *Festetich* Andor grófot,

a nemzeti színház volt igazgatóját, a vi-
déki színészet országos felügyelőjévé; mint-
hogy azonban egyszer már volt ilyen or-
szágos felügyelője a vidéki színészetnek, a
ki semmit sem tett, hát hogy előre is
megnyugtassák a jámbor vidéket, miszerint
az új felügyelő tenni is fog valamit, egy-
idejűleg kibocsátottak egy miniszteri kör-
rendeletet is, a melyben a törvényhatóság-
ok és színügyi választmányok támogatását
kérik az új országos felügyelő működéséhez.

És azok a fővárosi ujságok, amelyek
Festetich grófot lerántották a sárga földig,
míg a nemzeti színház igazgatója volt és
napnál fényesebben bebizonyították, hogy
a nemzeti színház művészi színvonalát csak
az ő tapintatlan, kapkodó, főnnehéjazó igaz-
gatói működése szállította alá: most ho-
zsanával üdvözlik az ő kinevezését a vi-
déki színészet felügyelőjévé s azzal biztat-
ják a vidéket, hogy Festetich Andor lesz
az az ember, aki a vidéki színészetet be-
fogja vezetni az ígéret földjére.

Tőle várják első sorban, hogy sike-
rűlnie fog a nagyobb vidéki városokban a
színészetet állandósítani s ezzel egyrészt
megmenteni az elsőrendű társulatokat a
nyári vándorlás nyomorgásaitól, másrészt
pedig a jobb nyári állomásokat másodrendű
társulatok számára felszabadítani s így ezek
existenciáját is biztosítani.

Nos mi nem tudjuk, hogy hogyan fog
ez sikerülni Festetichnek, de ha sikerül,
készek leszünk elismerni nagy embernek.
Mert hát miféle eszközök állnak rendelkezé-
sükre?

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Apám sirhalmánál . . .

Apám sirhalmánál könyhullatva állok,
Azt hiszem, még most is fenekére látok
Annak a mély sirnak, mely őt befogadta
S melynek immár ő lett örökös lakója.

Bánatosan nézek felkantolt sirjára,
Könyzáport hullatok rideg fejfájára,
Gyepes sirhalmára koszorút helyezek,
A nagy fájdalomtól keszem, testem remeg.

Elsokogom nála még egyszer bánatom,
S bár érte zokogok, csak magam siratom,
Ott is siratom őt, hol nem látja senki,
Jobb volna nekem is mellette pihenni!

Sirva ébresztgetem, hej! de ő nem hallja,
Még nem indítja már gyermeke sóhaja;
S ki egykor nem birta könyeimet nézni,
Vajjon zokogásom hagyja-e — pihenni?!

Még egy bucsucsókot drága fejfájára,
Ugy megyek viharos életem utjára;
Isten tudja, hová sodor még a végzet,
S melyik temetőben pihenek majd én meg?!

Unatynszky Leona.

Beszélnek a halottak.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtó: Hegyháti.

A halál gondolata bánt szüntelen. Mily
jó is a temető csendes lakóinak, eltemetve, el-
feledve. Egyedül vágyom lenni, egyedül. És a
magány nemhogy megnyugtana, de ólomsúly-
lyal nehezdedik az élet csalódásaiban meggyő-
tört lelkemre. Irtózom, félek attól az örjítő
magánytól és mégis keresem. Oly jól esik en-
nek a csalódott léleknek a régmúlt ifjuság ho-
mályos idilljében el-elkalandozni s új reményt
meríteni a csábos ifjúkor rombadólt légvárain-
ak hamvaiból a kétes jövő tragikomédiájá-
nak eljátszásához.

Komédia az élet, amelyben némely sze-
replő csalódva, szárnysegetten ismeri be, mily
örült gondolat volt azt végigjátszani. Felesle-
ges volt ő itt. Egy színészszel több vagy ke-
vesebb: egyre megy. Az élet szinpadán új
szereplők jelennek meg, szerencsésebbek, há-
lásabb szerepekben, de a vég az egy: enyészet
és . . . feledés.

Felesleges vagyok itt én is, rosszul játsz-
tam szerepemet, hát miért az élet?! De élet-e?
Egy csalódott lélek örjítő küzdelme egy képzelt
eszményi boldogság tova suhanó rózsás ár-

nyával; egy sebzett szív fájdalmas jajkiáltá-
sának hallgatása élet-e? Nem, ez a lélek
haldoklása.

Oh, bárcsak vége lenne már ennek a
nyomorú, kinteljes életnek; bárcsak már el-
hallgatna a zaklatott szívemet tépdéső zokogó
szél bugása s borulna reám az élet szinpadá-
nak lebbenő kárpitja, az a mindent elfeledtető
szürke . . . szemfedő.

El, el innen, borzongok az emberek mo-
solygó tekintetétől, fáj a nézésük, kacagásuk.

És amint künn bolyongok a temető néma
csendjében, fel-felhallszik egy busongó gerle
zokogó bugása. Talán elvesztett párját siratja,
talán hűtlenné vált kedvesét hivatgatja. De el-
hallgat az is. Talán megtalálta párját, talán
visszatért kedvese, talán . . . feledte. Feledés
ujra szeret.

Miért is, hogy nem tanulhatom el a ger-
létől azt, a miből oly bő részem jutott, a . . .
feledést.

És abban a szédületes csendben kísérte-
ties hang száll fel egy mohos sirból:

— Feledni jöttél, a feledés honába, te
bohó földi ember? Csalódtál. Feledve lész és
te nem feledsz. Szerettem egykor forrón, lán-
golón és — csalódtam. Golyót röpíttettem
agyamba, hogy itt künn feledjek. Gyötrődött

zésére az országos felügyelőnek erre a célra? Ismerjük az elsőrendű társulatok igazgatóinak azt a törekvését, hogy működésüket egy helyen állandósítsák, de ez a törekvésük eddig hajótörést szenvedett a nervus rerum, a pénz hiányán. Más akadály a színészet állandósításának a vidéken eddig sem volt, ezen pedig már a törvényhatósági városok sem segíthetnek, mert egész erejüket kimerítette a téli színészet támogatása.

Ha tehát az új országos felügyelő is üres kézzel jön, az ép oly keveset fog lendíteni a vidéki színészet ügyén, mint a milyen keveset lendített eddig a kormány országos színészeti felügyelő nélkül.

Pedig hát üres kézzel fog jönni, mert az a körrendelet, a melylyel a belügyminiszter az országos felügyelő kinevezését kíséri, semmi egyebet nem sorol föl ennek hatásköre gyanánt, mint hogy a helyszínen szerzendő tapasztalataival és szakértelmével segítségére legyen a miniszternek a színészet ügyének rendezésénél.

Nem is felügyelő lesz hát ő a szó valódi értelmében, mert semmiféle intézkedési hatásköre nem lesz, hanem egyszerűen informáló közeg, a ki sorra látogatja majd a vidéki szintársulatokat s az ott tapasztaltokról referál az őt kiküldő miniszternek. Egy közbeeső fokkal megszorítják azt a bürokratikus organizmust, a mely eddig is segített agyonütni minden panaszt s az eredménye ennek az lesz, hogy a miniszter ezentúl előbb be fogja várni az országos felügyelő jelentését s csak aztán fogja közölni a segítséget kérő panaszolókkal megszokott válaszát, hogy: „non possumus“.

No meg aztán a nemzeti színházat is csak úgy lehetett megszabadítani szép szerével Festetich igazgatótól, ha a vidéki színészetnek varrják a nyakába.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

lelkem tébolyog a nagy világűrben, látom, mint dőzsöl a bűn az erény felett, mint dobja magát az élvek karjaiba az, kit istennöm gyanánt imádtam, kiért feláldoztam nyugalmaimat, azt a nem pótolható szülői szeretetet és azt a mit sem érő és mégis drága életet. Eldobtam magamtól az életet, mert csalódtam benne és ismét csalódtam. Élnem kellett volna, dőzsölnöm kéjeiben s kacagnom az ő csalódása felett. Lelkem a nagy semmisségben tébolyog, míg testem a férges martaléka s mindez miért? Egy bűnöm volt: szerettem. Nem a sors humora ez?! Hahaha!

Tehát még a halottak sem tudnak feledni? Tovább mentem és ismét megszólalt egy csendes lakója a földnek:

— Feledni jöttél ide? Térj vissza az élet zajába és ott feledj. Ez az emlékezés hona. Volt hitvesem s gyermekem. Boldogság s megelégedettség vett körül és elmúlt minden. Közénk lépett egy férfi szörnyeteg s a hitves elfeledve az esküt és gyermekét, a csábító karjaiba dobta magát. Mit tettem én? Leszurtam azt, ki orozva gyilkolta meg lelkemet, azután önszivembe dőftem a véres tört s míg lelkem gyilkosa meggyógyulva, a társadalmi törvények védelme alatt tovább öl szívet, lelket, én: meghaltam. Hitvesem a nyomorral küzd, gyermekeim éheznek, hogy tudnék én feledni. . . .

A szerelem áldozata.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. július 18.

Ma reggel hat órakor Páhok István, lovasrendőr, befelé jött a városba a szigeti-országuton, mikor a Ferenciek templománál megállította egy fiatalember s átmutatva az átellenben levő utcasarokra, így szólt:

— Nézze, ott egy leány megmérgezte magát. Vigye be a kórházba!

És csakugyan az utca sarkán levő tejszarnok előtt egy leány feküdt, vergődve a kövezeten. A rendőr oda sietett hozzá és kérdőre vonta, mit csinált.

— Amiatt a legény miatt mérgeztem meg magamat! nyögte ki a leány; de ekkor már az a fiatalember elsietett. A rendőr erre bevitte az alélt leányt a városi kórházba, azután pedig jelentést tett az esetről a rendőrségen.

A rendőrség részéről Tóth Jenő, rendőrségi kiküldött ment ki a kórházba, hogy kihallgassa a leányt, a kit Szieferling Marinak hívnak, huszéves, godisai illetőségű, de szülei is már évek óta Pécsen laknak a Zidimákörnyék 14. szám alatt.

Szieferling Mari cselédleányként szolgált, kereste meg a kenyerét már kora fiatalasága óta. Csinos, de becsületes leányzó volt, ki komolyan fogta fel az életet. Ezelőtt jóval négy évvel történt, hogy megismerkedett egy szabósegéddel, kivel szoros ismeretséget kötött, hitt a legény házassági ígéreteinek és szerelmével is megajándékozta. Viszonyuk vagy három évig változatlan volt; a leány hűségesen várt a legényre, a ki mindig azzal biztatta, hogy elveszi feleségül.

Azonban egy évvel ezelőtt egyszerre csak elhidegült a leánytól a legény. Mikor Szieferling Mari ezt észrevette, könyörgött, sirt előtte, hogy ne hagyja cserben, ne legyen hozzá most hűtlen, mikor mindenki tudja már, hogy a szeretője volt. Mert a leány a leánynak jegyeseként viselkedett s mikor az Abaligetén s egyéb közeli községekben szolgált, oda is utána ment s pénzt is fogadott el tőle, úgy, hogy körülbelül ötven forinttal tartozott már a leánynak, a ki mindezt azért adta neki, hogy hiszen ugyis férj és feleség lesznek.

De hát a legény nem hajlott többé a leány felé. Más ismeretségeket kötött; régi szeretőjét kerülte s mostanában már híre járt, hogy meg fog házasodni.

Mikor Szieferling Mari ezt megtudta,

Nem, . . feledni nem lehet, a tiszta lélek nem feled.

Tovább mentem és egy harmadik sirlakója is felém dörgött, szívemet tépő siri hangjával:

— Fuss, menekülj e helyről. Élj és feledj odatönt. Volt egy jó barátom, kiért mindenemet feláldoztam, kiért szembeszálltam mindenekkel, amikor mindenki elhagyta őt; kivel megosztám minden öröömöm, fele bánatáért; — és mi lett jutalmam? Megaláztatás, gyalázat és átok. Megaláztott, halálba üldözött, azután elfeledett. De ő él még és a nemezis sujtó karja követi, el fogja érni akkor, amidőn legkevésbé gyanítja, erőszakolt boldogságának közepette. Az elfeledett halottak nem felednek. Menj vissza a világ zajába, élj és feledj!

A harmadik halott sem feled, talán a többi sem. Vissza, vissza az élet zajába, szóljon a dal, folyjon a bor, élni akarok és feledni. A vigászmámora el fogja hallgattatni ennek a sokat csalódott szívnek jajkiáltásait; a kőbarlangok füstfelhője visszafojtja hulló könyveim, mert: halál után nincs már élet, a ki meghal föl nem éled s nem feled.

felkereste a legényt és azzal fenyegette, hogy nem éli túl, ha mást vesz el feleségül.

— Megöllek téged is, meg magamat is! Kialtott elkéseredve, mire a legény tréfálva szólt:

— Jól van. Ha kell, akár adok revolvert is.

Majd máskor meg azzal fenyegette a leány hűtlen kedvesét, hogy leönti az arcát sósavval s egész életére eicsufítja.

Ettől már megijedt a legény és feljelentette a leányt a rendőrkapitányságnál. A rendőrkapitány előtt éppen tegnap volt a leány kihallgatása, mikor is a legény és a leány látszólag teljesen kibékülve távoztak el együtt.

Azonban Szieferling Mari most már teljesen feladott minden reményt, hogy kedvesét visszahódíthatja. És elhatározta, hogy megöli magát a hűtlen legény szemeláttára.

Tegnap este sósavat vásárolt, azután pedig leült s két és féloldalas bucsulevelet írt a »Kedves Józsi«-jához, melyben szemére hányta, hogy ötvenkét hét óta — így írja a leány — hitegette; hogy pénzt is csalt ki tőle; hogy megijedt a haláltól, pedig ő nem tudná a hűtlent megölni, de szívesen meghal érette.

Ezzel a levéllel és a sósavas üveggel a zsebében ma korán reggel elment a leány a Ferenciek-utcájára, a merre hűtlen kedvese a szabóüzletbe szokott menni, hol alkalmazva volt. Reggel hat órakor a Szcitovszky-tér és a Ferenciek utcája sarkán levő tejszarnok előtt találkozott a fiatalemberrel, kinek még egyszer szemére vetette hűtlenségét s azután előkapta a zsebéből a sósavas üveget s annak tartalmából egyrészt felhajtott. Nyomban összeesett erre s a maró sósavból, a mi az üvegben maradt, az szétfolyt mellette a kövezeten.

Ugy látszik azonban, hogy a mérég nem volt erős hatása. A kórházban eszméletre tért az öngyilkosjelölt leány, mikor a lovasrendőr oda bevitte s a rendőrségi kihallgatása alkalmával is mindent szép rendben elmondott, a hogy a lentebbiekben megírtuk.

Állapota nem ad sok aggodalomra okot s ha csak a maró sósav belsőszeit súlyosan össze nem égette, megmarad az életnek, melyet szerelmi csalódása miatt el akart dobni magától!

Kemencébe fuladt gyermek.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. július 18.

Szinte hitetlenül rázta az ember a fejét az ilyesminek hallatára. Napirenden vannak a végzetes és kevésbé végzetes balesetek kint a falukban, melyeknek legnagyobb részét a szülői gondatlanság okozza.

S mint azt már számtalan esetben tapasztaltuk, teljesen hiabavaló a törvény szigorja a gondatlan szülők ellen, kikre nincsenek hatással a majdnem mindennap megújuló intőpéldák.

Valami bűnös csökönységgel biznak a »gondviselés«-ben, mely szerintük legjobb öre a gyermekeknek s aztán ott hagyják neveletlen, apró gyermekeiket a házban egyedül, hadd játszadozzanak, a többit (a mi a szülők kötelessége lenne) majd elvégzi a gondviselés.

Mintha ez a falusi nép teljesen korlátolt elméjű volna, mindazt, mit neki megtenni lenne kötelessége, csodás, láthatlan erőktől várja s ha az ő hibáinak, bűneiknek szomorú, végzetes utókövetkezmenyei lesznek, akkor nem éreznek lelkiismerettudalást, nem okozzák önmagukat, hanem ökölboszoritott kézzel ismét csak az ellen a láthatatlan hatalom ellen fakadnak ki.

Valóban háborzongató aztán gyakran, mily végzetes kimenetelű baleseteket okoz néha az eléggé nem kárhóztatható és büntethető szülői gondatlanság, melynek legújabb áldozata egy hatéves fiúcska, kit játékközben

szülei távollétében, játszótársai a szó szoros értelmében felfüstöltek.

A szülői gondatlanság okozta eme legujabb szerencsétlenségről tudósítónk a következőket írja:

Buli Mihály, szászvári lakos, a napokban kiment egész családjával a mezőre, csupán hatéves kis fiát hagyta otthon egyedül, ki nemsokára néhány szomszédos gyerekkel összebarátkozott s behívta őket az udvarra.

A gyerekek egy darabig csak elődöngtek az udvaron, a kertben, míg végre megunva a céltalan járást-kelést, elhatározták, hogy bujócskát játszanak.

A kis Buli János az udvaron álló kenyérsütő kemence sütőjét választotta buvó helyül s rendkívülien örült sikerült ötletének, mert látta, illetve hallotta, hogy játszótársai mily nehezen találják meg. Hogy a tréfa minél tovább tartson, magára zárta a sütő ajtaját, melynek csak kívül van retesze, úgy, hogy belülről nem lehet kinyitni.

A sütőajtó zajára figyelmessé lettek a keresők s a hosszas kutatásért megakarták tréfálni a Buli gyereket, miközbe az egyik fiúnak az a végzetes ötlete támadt, hogy kifüstölik buvó helyéről a kis Buli Jánost.

Szalmát keritettek s belegyömöszölték a kemencébe és felgyuttották, aztán elfutottak, hogy messziről gyönyörködjenek tréfájuk sikerében.

Nagyon sokáig kellett azonban erre várniok, mert a kis Buli János nem jött elő rejtekhelyéről, úgy, hogy a többi gyerek boszankodva arra gondolt, hogy tán elaludt a szalma a kemencében s tréfájuk nem sikerült.

Már-már utána akartak nézni a csökönyös buvónak, midőn hazajöttek Buliék a mezőről, kiknek a játszótársak egyike boszankodva mesélte el, hogy:

— A Jani bebújt a kemencébe s már vagy egy órája nem akar kijönni.

— No, ha nem akar kijönni — mondta nevetve a kis Buli János bátyja — majd én előkerítem.

S ezzel vidáman indult a kemence felé, kinyitotta annak ajtaját s lábánál fogva húzta ki a sütőből a kis fiút, kinek lábait a következő pillanatban már rémülten eresztette el, mert a mit a kemence sütőjéből kihúzott, az csupán Buli Jánosnak kékvált holtteste volt már.

A szerencsétlen gyermek a játszótársai által meggyújtott szalma füstjétől megijadt.

A tragikus esetről jelentést tettek a hatóságnak, mely nyomban megindította ez ügyben a vizsgálatot, a gondatlan szülők ellen pedig szintén megindították az eljárást.

Hirek.

Pécs, 1900. július 18.

A kidobott anyós.

Nem tudom, vajjon önök olyanok-e, mint én, de én szeretem a változatosságot. Már kis gyerek koromban nem az ól körül forogtam, hanem már akkor is kicsiny fejemmel nagy hive voltam a változatosságnak, mert hol „dur“-ban, hol meg „mol“-ban bögttem el napi keserveimet. Mint diákember pedig hol én feleltem szekundára, hol pedig tanárom próbálta fülelmen bebizonyítani a „testek nyújthatóságát.“ Mint ezekből a nyájas olvasó igen helyesen következteti, a változatosság iránti szeretetemet megtartottam férfikoromban is. Jelenleg olyan tökélyre vittem szenvedélyemet, hogy most azon töröm a fejemet, miként lehetne ezt — már mint fejemet — egy másikkal kicserélni. A mig azonban egészen össze nem törtem, addig nem is gondolhatok tervem megvalósítására. Addig is tehát csak türelem.

Most egy oly fordulópontjára jutottam életemnek, a melynél egy pillanatra meg kell állanom. Meg kell állanom pedig azért, mert a fordulópont oly hely, a hol minden büntet-

len előéletű ember, a ki megfordulni nem akar, meg szokott állani. Ez előzmények után áttérek elbeszélésemre.

Nagyszámú barátaim tömege ujabban megszorodott egygyel. **Katáng Flórisnak** hívják a szerencsés halandót, a ki úgy látszik egyenesen arra van teremtve, hogy életem levesét megsózza. Ez a Katáng ur ugyanis azzal a hírrel lepette meg, hogy ő föltalálta a kormányozható léghajót, a mely annyiban különbözik más léghajótól, hogy Katáng ur nem lég-, hanem lékhajónak írja. Ez mar magában véve is olyan fontos előnye az új találmánynak, hogy bizást sokat várhatunk tőle.

Mikor Katáng urat megkérdeztem, hogy miben lehetek szolgálatára, így felelt:

— Eljöttem megkérni Uraságodat, hogy vállalja el a keresztapai tisztséget.

— Hogyan?! Önnek fia született?

— Dehogy... A léghajómnak akarok nevet adni. Talán tudna egy jó nevet.

— Talán ezt: Cepperli, a kis Cepperli. Ez nagyon hercig név.

— Cepperli... a papa kedvence... no nem bánom.

Megegyeztünk abban, hogy másnap próbafelszálást rendezünk, de a lufthajóban egyelőre nem lesz más, csak én, a keresztapa és Katáng ur anyósa, a keresztanya.

Én biztosra vettem, hogy vihart kapunk, bár az égen nem volt báránfelhő sem. Es sejtelmem csakugyan nem csalt, mert éppen az északi jeges tenger fölött szeltük a levegő habjait, (ugy-e szép?) midőn ballonunk lefelé kezdett szállani. Megjegyzem, hogy alattunk egy jegesmedve már vigyorogva várt bennünket.

Hiába énekelte Katáng ur anyósa a »Kis szökevény«-ből:

»Maradj! Ne fuss!
Te szép Cepperlinus!«

Az aranyos Cepperli csak nem akart megállani.

Erre nekem eszembe jutott, hogy én nagyon szeretem a változatosságot és azért önagyságát hirtelen elhatározással kidobtam a kosárból.

És megmenekültem.

Katáng Flóris ur pedig apróhirdetést tett közzé, hogy ő nem ígér, de nem is ad ötszáz aranyat annak, aki az ő feledhetetlen anyósát az északi jeges tengerről szárazon elhozza.

Ezt t. i. úgy érti, hogy az illető nem viszi el szárazon. E—n.

Napirend 1900. július 19-én.

Naptár: csütörtök, július 19. — Róm. kath.: Vince. — Prot.: Rufina. — Görög-kel. (július 6.) Szizolsz. — Zsidó: Thamusz 22. — Nap kel 4 óra 24 perckor; nyugszik 7 óra 47 perckor. — Hold kel éjjel 11 óra 36 perckor; nyugszik 11 óra 40 perckor délelőtt. Hold utolsó negyede reggel 6 óra 48 perckor. Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelentése szerint: meleg idő és zivatarok várhatók. Télizene az Erzsébet-királyné sétaterein d. u. fél 6-tól 7 óráig.

(A főrendiház évkönyve.)

Ily cím alatt jelent meg egy új könyv, a főrendiház kiadásában, mely a főrendiház tagjainak névsorán, a tagok között beállott személyi változásokon kívül a magvaszakadt főhercegi, hercegi és grófi családok névjegyzékét is tartalmazza, továbbá néhány külön jegyzéklapot is, melyekre a netán az évkönyv megjelenése után történő változások jelezhetők fel. Az évkönyvet terjesztés végett ma küldte meg a belügyminiszter a vármegyének.

(A m. á. v. nyári kocsijai.)

Már az elmúlt év nyarán sokat foglalkoztak a fővárosi és vidéki lapok a magyar államvasut nyári kocsijaival, melyek abban különböznek a téli kocsiktól, hogy oldalfalaik nincsenek s így sokkal kényelmesebbé tennék a nyáron való utazást, mint azok a mostani

kocsik, melyeknek borszárnnyai között levő rekkenő hőség szinte elviselhetlenné teszi a nyáron való utazást. Ez a célszerű újítás — melyről még tavaly azt irták, hogy már készülőben van — elaludt s most támadt csak fel ismét téli álmából. Mint egy a magyar államvasut budapesti központi műhelyéből kiszivárgott hír mondja, a nyári kocsik még az idén elkészülnek s valószínűleg még a nyár folyamán megtartják velük a próbautazást.

— (**A Zsolnay-szoborra**) a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról VI. kimutatás: Az V. kimutatás összege 564 korona. Ganz és társa vasöntő- és gépgyár r. t. Budapesten 100 kor., a magyar iparművészeti társulat Budapesten 200 kor. Összesen 864 korona.

— (**Kis-hirdetések.**) Ily cím alatt a mai naptól kezdve új rovatot nyitunk, melyben mindenki csekély összegért hirdethet, akár eladni, akár venni valója van. *A kishirdetés ára 10 szóig 40 fillér, minden további szó 4 fillér.* Kishirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és a mai kishirdetési rovatban felsorolt elárúsító helyek. Vidéki hirdettetők a hirdetés szövegét a postautalvány szelvényére írhatják vagy a hirdetés összegét a levélben bélyegeken is beküldhetik.

— (**Gyár-utca 8. szám.**) Ma reggel végre vizsgálatot tartott a rendőrség a gyár-utca 8. szám alatt, a mely házból kiáradó bűzös sajtíz az egész utcát megfosztja a jó levegőtől. **Tolnay Vilmos dr.** orvos volt kint a jelzett helyen, **Kováts Antal** rendőrbiztos kíséretében, hogy a lapunkban tárgyalt ügyet megvizsgálja. A vizsgálati jegyzőkönyvet be-terjesztették a főkapitányhoz, de — mint értesülünk — abban *semmi orvoslás sincs az ügyre vonatkozólag.* A vizsgálat ugyanis azt konstataulta, hogy a jelzett házban lakik egy tejcsarnokosnő, kinek tejcsarnoka a Vitéz-utca 36. szám alatt van. Az ott készített csomago és egyéb sajtokat onnan a gyár-utca 8. szám alá hordják, a hol a szuterrenben helyezik el szárítás végett. A szuterrenben deszkaállványokon száradnak a sajtok s hogy a szuterren ablakait ne tartsák nyitva s a száradó sajtok szaga az utcára ki ne áradjon, nem lehet megakadályozni, sőt a jelentés szerint az ablakok nyitvatartása szükséges is, mert különben nem áll be a kellő száradás. Kíváncsian várjuk, hogy miként intézkedik most már **Vaszary Gyula** főkapitány? Azonban mi tovább is fogjuk sürgetni az orvoslást, ha a rendőrség nem is adja meg.

— (**Az ügyvédi kamara köréből.**) A pécsi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. **Illés Samu** dárdai ügyvédet, a kamara területéről való távozása következtében az ügyvédek lajstromából törölte és a nevezett ügyvéd iratait dr. **Narancsik Károly** dárdai ügyvédnek adta át.

— (**Jelentés a vizről.**) A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 18-án reggel 3020 köbméter.

— (**Gyújtogatás.**) Özdon tűz volt a minap. **Bence Márton** háza égett le s mint az eddigi jelek mutatják, a tüzet gyújtogatás okozta. A károsnak valami haragosa dobott tüzet a tetőre s így támadt a tűz. A tettest keresik.

— **(Vérengző aratók.)** Pál János és Balogh János, kisteleki földművesek együtt kaszáltak a réten. Miért s miért nem, elég az az hozzá, hogy összevesztek s Pál János vasvillával rohant Baloghra, aki a kaszájával védekezett. Az így kifejlődött harc azután Pál Jánosra szomoruvégű lett, mert Balogh a kaszával lábán és karján megvágta, úgy, hogy vagy három hétig kell majd az ágyat nyomnia. A vérengző aratók ügyében megindították a vizsgálatot.

— **(Amazonok harca.)** Tegnap este hét óra tájban az Irgalmasok-utcáján a »Béka« bolt előtt összevesztek egymással Szabó Erzsébet és Fábrián Teréz leányzók s a kendőt egymás fejről hamarosan leszakítván, egymás kontyát kezdték markolászni. Egy rendőr azonban nem látta helyesnek ezt a Khinába való harcászati módszert s a két nő boxert bekísérte a rendőrségre, hol most vizsgálat alatt áll az ügyük.

— **(Hivataliszolga kerestetik.)** A mohácsi kir. járásbiróságnál egy hivataliszolgai állás van üresedésben. Pályázati kérvények augusztus 28-ig adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(A biciklisták fegyvergyakorlata.)** Az illető hadkiegészítő parancsnokságok felszólították rendeletileg a kerületükbe tartozó s fegyvergyakorlatra az idén bevonuló hadköteleseket, hogy a mennyiben kerékpárral rendelkeznek, e hó 20-ig jelentések be azt felettes katonai hatóságuknál s a fegyvergyakorlatra kerékpárjaikkal vonuljanak be. Minden kerékpáros katona biciklirongálás címén bizonyos kártérítést kap.

— **(Utcaszabályozás.)** Régi kívánsága Pécs város polgárainak, hogy a kaposvári-utcát szabályozzák. E kívánság most határozottabb alakot ölt, a mennyiben egy kérvényt köröznék, mely a főispánhoz van intézve ez ügyben, hogy arra legalább kétszáz aláírot szerezzenek, kik nevük aláírásával is bizonyítsák, hogy szintén óhajtják a kaposvári-utca szabályozását, a mi minden esetre egészséges eszme s mint ilyen, bizonyára érvényre fog jutni.

— **(A vadászó büntetése.)** Ó Falun a napokban Zach József, odaváló lakos, ki üres óráiban vadászással foglalkozik, elment az erdőbe, szerencsét próbálni. Alig haladt néhány lépésnyit, midőn hirtelen zajt hallott s az erdőőröktől tartván, futni akart. Mily nagy volt azonban meglepetése, midőn a rettegett erdőőrök helyett maga előtt néhány lépésnyire egy remek szarvast pillantott meg. Ráfogta a puskáját és lőtt. A lövés eldördült, a szarvas megfutamodott, Zach pedig fájdalmasan nyögve eresztette le véres kezét. A régi, rozsdás vadászfegyver csöve szerte pattant s annak szilánkjai véresre sebesítették a vadász kezét. Természetes, hogy mihamarabb kitudódott a dolog s most még ráadásul a törvénnyel is meggyűlik a baja a sebesült vadászoknak.

— **(Holdkóros legény.)** Furcsa história érkezik hozzánk Kácsfaluból s ha nem tudnánk, hogy a derék falusiak nem ismerik a nyári ujságcsinálással járó kellemetlenségeket, hajlandók volnánk azt hinni, hogy ez a holdkóros legény tulajdonképen fumei cápa. Miután azonban megtörtént a história, ime adjuk, mint az velünk közöltetett. Rostás Pál kácsfalui legény, már kora ifjúságától fogva holdkóros volt, mely betegsége azonban már évek óta nem nyilvánult külsőségeiben. A

napokban azonban újra erőt vett a legényen a betegség s a legény kimenve a szobából, éjnek idején felmászott a szerencsére alacsony lakóépület tetejére. A háztetőn mászkáló alakot észrevette az éjjeli őr, ki azon hiszemben, hogy tán tolvaj járkál a háztetőn, rákiáltott a legényre. Rostás Pál — ki addig macska ügyességgel s bámulatos biztonsággal sétált fel és alá a háztetőn, — a kiáltásra felébredt s megszédülvén, leesett a háztetőről. Szerencsére nem történt komolyabb baja, csupán bal keze ficamodott ki csuklóban. Érdekes, hogy Rostás Pál nem emlékezik semmire s ő bámult legjobban azon, hogy hol ficamította ki a kezét.

— **(Éjjeli szórakozás.)** A milyen gyakori a városban, hogy a mulató ember kora estétől kivilágos-kivirradtig huzatja a cigánynyal, olyan gyakori az a falun, hogy a berugott ember abban leli kedvtelését, ha minél nagyobb ricsajt csaphat. Eme kedvtelésnek hódolt a napokban néhány berugott legény Magyar-Egregyen, kik Kika Ferenc odaváló lakos négy ablakát beverték. Ez még ugyan nem volna baj, mert elvégre a szegény ablakostótoknak is meg kell élniök, az azonban már baj, hogy az egyik kő a betört ablakon keresztül beesett a szobába s olyformán találta fejbe ütni az ágyban fekvő gazdát, hogy az elsédült az ütéstől. A veszedelmes éjszakai szórakozókat most keresik.

— **(Fekete kávé.)** Nem reklámot szándékozunk írni, hanem egy kis epizódot, mindennapi dolgot, a melyen csak úgy keresztül siklunk a nélkül, hogy nagyobb súlyt helyeznénk rája, avagy egyszerűen észre sem vesszük, pedig bizony, ha mélyebben gondolkozunk felette, sok minden felkeltené csodálkozásunkat. Ma délelőtt tizenegy óra tájban a Nádor kávéház előtt egy falusi parasztember állott s merően nézte a kávéházat. Egy arramenő fiatalembertől végre igen tisztelettudóan megkérdezi, ha vajjon a mit néz, az csakugyan kávéház-e? Az igenlő feleletre tovább bátorodik:

— Hát itt lehet kapni feketekávét is?

— Lehet!

— Aztán pénzért?

— Csakis pénzért!

— És be szabad menni ide pógár embernek is?

— A pénzért atyafi bizonyosan szabad bemenni.

S bement. Tudatlanság, vagy nagy tartózkodás beszélt-e a jó falusiból?

— **(Hajza a madár után.)** Nem csekély népcsődületet okozott ma délelőtt az apáca-utcán egy kis sárgatollu kanári-madár, mely az apáca-utca valamelyik házában levő kalitkájából menekült ki s vidám csattogással üdvözölve az arany színű napsugarakat, meglibbentette piciny szárnyait, aztán elrepült. De bizony nem tudott messze menni, mert a hosszú ráboskodás megbénította piciny szárnyait. Csak az alsó-sétatérig jutott el a sárgatollu kis szökevény, hol aztán az ő saját külön kanári nyelvén beszélgetésbe elegyedett egy szürke tollu kis verébbel. Annyira elmerült a beszélgetésbe a kis szökevény, hogy észre sem vette, midőn egy kipirult arcú, szökehajú kis leány remegő kézzel terített rá egy finom fehér batizt kendőt s örömsikolylyal fogta meg a kendő alatt vergődő kis kanárit, mely azóta már újra rab s dacára a szöke leányka kedveskedéseinek busan, lehorgasztott fejjel ül ezüstfényű kalitkájában, rövid szabadságára s arra a kis szürketollu verébre gondolva...

— **(Megtévelyedett lud.)** Ne vessék félreérteni, mert nem őrlt ludról van szó. A megtévelyedett csak annyit jelent ez alkalommal, hogy eltévedett. Eltévedett a szegény állat s egy falusi asszony jóakaratulag akarta behajtani a szigetikülvárosi rendőrlaktanyára, midőn egy rendőr megkérdi, hogy mit hajsolja azt a ludat.

— Hát kéröm megtévelyedett ez a liba; aztán el akarom igazítani.

Ezalatt azonban jogos tulajdonosnője elhajtotta haza.

— **(Mentő-tanfolyamok a vidéken.)** Igen szép és humánus terv megvalósításán fáradozik a budapesti önkéntes mentő-egyesület. A mentési szolgálatból tanfolyamokat kíván rendezni a vidéki nagyobb városokban a közönség, de különösen a gyári és iparvállalati munkások számára. Igen gyakori esetek a nagy vállalatoknál a balesetek, szerencsétlenségek és éppen ezért kiváló fontossággal bír az a körülmény a munkásokra, ha akad közöttük mindig valaki, a ki jártassággal bír a mentési szolgálatban. Ez a tudat vezette a mentő-egyesület igazgatóságát, a mikor a mentési szolgálatból a tanfolyamok tartását tervezte. A fővárosi önkéntes mentő-egyesület tanfolyamát, a mely ingyenes lesz, a nyári hónapok alatt tartja, oly módon, hogy orvosokat küld ki a nagyobb városokba — így Pécsre is — a tanfolyam vezetésére.

— **(A pénzügyminiszter és a boritaladó.)** A vidék több törvényhatósága, mint ismeretes, nemrégiben feliratot intézett ugy a pénzügyminiszterhez, mint a képviselőházhoz aziránt, hogy a boritaladót törvényhozás útján szállítsák le. E feliratokra a pénzügyminiszter most válaszában kijelenti, hogy a jelenlegi körülmények között nem terjeszthet olyan javaslatot a törvényhozás elé, mely a boritaladó leszállítását célozza. A pénzügyminiszter terjedelmes leiratában kifejti, hogy a mostani bor-italadó a borfogyasztási és a boritalmérési adó egyesítéséből származott és azt már a mostaninál kedvezőtlenebb viszonyok közt is szedték. Kifejti, hogy a regále megváltása az államnak nagy áldozatába került és a bor-italadó leszállítása az állami háztartás egyensúlyának megerősítése nélkül nem volna lehetséges.

— **(Orvosok kongresszusai.)** A párisi világkiállítás alkalmával augusztus hó 20-án Párisban nemzetközi orvoskongresszus leszen s ugyancsak augusztus hóban 30-án Nápolyban leszen orvoskongresszus. A két összejövetelre, mintegy tanulmányutr a Pécsről Jungmann Rezső dr. fog kimenni a jövő hónapban.

— **(Sikkasztó pincér.)** Vice János, döbröközi vendéglőst érzékenyen megkárosította a pincérje, Horváth József. A hűtlen alkalmazott ugyanis elsikkasztott a rábizott napi bevételekből kétszázharminckét koronát, mely összeget lassankint elmulatta. Emellett még lopásra is vetemedett s egy hektoliter bort ellopott a gazdája pincéjéből. A sikkasztó pincért letartóztatták.

— **(Kinevezések.)** Subótic József goszpicsi horvát államügyésznek az állami főügyészhez való beosztását jóváhagyván, Klaić István nasicei járásbirót goszpicsi államügyészszé kinevezte a király.

— **(Hirtelen halál.)** Tegnap délelőtt néhány arra járó erdőőr a hássági erdőben megtalálta Pintér István favágó holttestét, melyet beszállítottak a községbe. Az itt

megejtett orvosi vizsgálat megállapította, hogy az elhunyt favágó agyszélhűdés áldozata.

— **(Kigyómarás.)** Zsifkó István k. kozári lakos tegnap estefelé szőlőjének lugasában ült családjával, midőn az egyik, a földön játszadozó gyermek hirtelen felsikoltott s balkezeiből, egy marás helyéből vér szivárgott elő. Kutatni kezdték a sebesülés okát s rövid idő alatt rá is akadtak a lugas folyondár levelei alatt egy körülbelül háromnegyed méter hosszú kigyó képében, melyet nyomban agyonütöttek. A megmárt gyermeket azonnal gyógykezelés alá vették, az agyonvert kigyót pedig állatorvosi vizsgálat alá bocsájtották, melynek során megállapították, hogy a kigyó szerencsére nem volt mérges, hanem azokból a közönséges kert-kuszókból való, melyek leginkább nedves helyen szeretnek tanyázni. Annak, hogy a kigyó a gyermeket megmarta, valószínűleg az az oka, hogy a kis fiu tejes zsemlyét majszolt s a tej szagára ment oda az éhes, de különben békés természetű kigyó.

— **(Elgázolta a kocsi.)** Laufenauer István, pécsi vámbáz-utcai lakos, két éves kis fiát egy a Zsolnay-gyár felől jövő teherkocsi elütötte s a kocsi két kereke átment a szerencsétlen kis fiu lábain, melyeken a gyerek súlyos zuzódásokat szenvedett. A kis fiut szülői lakásán apolják, a vigyázatlan kocsis ellen pedig panaszt emeltek a rendőrségnél.

— **(Működnek a kotrógépek.)** Csak a napokbanadtunk hírt olvasóinknak arról az Észék alatt támadt drávai zátonyokról, mely a hajóközlekedést akadályoztak. Mint értesülünk, nemcsak a Dráva, hanem a Duna is napról-napra lényegesebb apadást mutat, úgy, hogy tegnapelőtt egész nap és tegnap is szünetelt az Erdőd és Gombos közötti komp-közlekedés, melyet csak öt kotrógép folytonos

működése mellett tudtak ma reggel újra megnyitni.

— **(A nagy trafikok beszüntetése.)** Az utóbbi időben híre terjedt annak, hogy augusztus 1-étől kezdve rendeletileg megszünteti a pénzügyminiszter a nagytőzsdéket, a honnan eddig a kistőzsdék szükségleteiket beszerezték s hogy ezentúl az áru kiadást a kincstár hazilag fogja kezelni. Illetékes helyről nyert információ alapján e híreszteléseket s az ehhez fűzött kombinációkat alaptalanoknak jelentik ki. A mai viszonyok között ugymondják, különben nem volna keresztülvihető, hogy a kistőzsdék közvetlenül érintkezzenek a pénzügyi hatóságokkal.

— **(Névmagyarosítások.)** Frankl Vilmos és kiskoru Erzsébet, Margit nevű leányai, letenyei lakosok vezetéknevének »Fodor«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(A magyarfaló Strossmayer.)** A djakovári püspök, Strossmayer, a kinek a király pár év előtt a magyarok elleni gyűlölete miatt ezeket mondta: »Őn nem volt eszén abban a pillanatban« s a ki minden alkalmat megragad, hogy kifejezésre juttassa magyar gyűlöletét, ismét gyönyörű jelét adta a magyarok iránti nagy szeretetének. A napokban ugyanis Rohicsón nagy erdei ünnepet rendeztek, a melyen a jótékony célra való tekintettel uri hölgyek árultak virágot. Egy magyar kisasszony följajánlott megvételre Strossmayer püspöknek egy bokrétát, a ki azonban visszautasította ezzel a megjegyzéssel:

— Magyaroktól nem akarok semmit vásárolni és tudni sem akarok róluk.

Bár csak a magyaroknak se kellett volna tudniok soha semmit az ilyen püspöksüveges magyartalóról.

— **(Egy család nyomora.)** Hiába-
valók a mi lelkes és buzgó jótékony egyesületeinknek minden fáradozásai, csekélynek bizonyul már az ő anyagi állapotuk arra, hogy városunk minden segélyre szoruló, nyomorgó családján segítsenek. Dacára annak, hogy jótékony egyesületeink népkonyhájukkal és egyéb rendelkezésre álló eszközökkel százakra menő ember sanyaru helyzetén segítenek, mindig vannak még számos oly családok, melyek a külváros valamely viskójában nyomorognak, néha bizony minden táplálék nélkül. Ilyen család a szigetkülvárosban Hoch József elaggott, munkaképtelen cipész családja, hol a családfő naponta hatodmagával nyomorog betevő falat nélkül. Most végre, midőn a család nyomora már a tetőpontra hágott, a szerencsétlen cipész a pécsi jótékony nőegylethez fordult segítségért, mely szerény viszonyaihoz mérten bizonyára segíteni fog a nyomorgó családon s ha másként nem lehet, tagjai sorában gyűjtést indít a szegények számára. Jó volna azonban, ha a nyomornak illetén megnyilatkozásán a város nem süket fülekkel és vak szemekkel siklanék át, hanem gondoskodnék már egyszer komolyan a városi szegényügy rendezéséről, nehogy az ilyen szerencsétlenek segélyezése is a már amugy is túlterhelt közönség nyakába szakadjon.

— **(Elveszett.)** Ma délelőtt, úgy tízenegy óra tájban, egy arany fülbevaló kék kövel a felsőszéttéren elveszett. A becsületes megtaláló kéri, hogy az ékszert adja át a rendőrségnek.

meg magát! — mialatt folyvást a leánynak idegesen rángó, finom nyakát szemlélte.

— Ha megengedi ön, hazakisérem — szólt az ifju, ujjával gyöngéden érintve a leánynak a vállát — mert itt az utcán . . . átláthatja ön . . . itt nem lehet . . . Majd aztán elmondja nekem, minő kellemetlenség érte s nagyon természetes, hogy én mindent el fogok követni, a mi csak egy tisztól telik.

A leány fölemelte a fejét: úgy látszott, mintha csak most vette volna először szemügyre a fiatalembert, a ki őt karján tartotta. Megszégyelte magát, elfordult s aztán még mindig zokogva, félre állt.

Wassiljevics Kusma ismételte ajánlatát. A leány oldalvást nézett rá könnytől ázott haján át, mely arcára omlott.

Wassiljevics Kusma valahányszor eddig ért elbeszélésében, mindig fölemlítette, hogy e pillantás úgy hatott rá, mintha törrel szurták volna át, sőt egyszer meg is kísérlette előttünk eme csodálatos pillantást utánozni.

Aztán a szolgálatrakész hadnagy karjára tette a kezét a leány s egyenesen hazament vele . . .

V.

Wassiljevics Kusma életében még keveset forgolódott nők körül s így nagy zavarban volt arra nézve, hogy miképen kezdje a beszélgetést; azonban a leánynak csakhamar megeredt a nyelve, noha beszédközben még mindig törülgette arcán alápergő könnyeit.

Néhány perc mulva már tudta a hadnagy, hogy a

fiatalsága mellett is, mint derék, példás életü tiszt tünt ki. Okakodott minden helytelen tett elkövetésétől, kártyát nem érintett a kezével, bort nem ivott, sőt minden társaságot került úgy, hogy pajtásai közül a jobbindulatuak »kisasszonykák«-nak nevezték, míg a szilajabb természetűek »álomszuszók«-nek, »golyhó«-nak csufolták.

Wassiljevics Kusmának csupán egyetlenegy hibája volt: szíve nagyon is vonzódott a szépnemhez. Azonban még e tekintetben is tudta ő fékezni a szenvedélyt és sohasem is volt semmi megbánni valója.

Este korán feküdt s reggel korán kelt föl, lelkiismeretesen végezve kötelességeit. Egyetlenegy szórakozása abból állt, hogy esténként meglehetősen nagy sétát tett Nikolajeffnek félreeső utcaiban.

Soha könyvet nem olvasott, mert attól félt, hogy a vér a fejébe találna szállni s minden tavasszal bizonyos főzetet ivott a vérmesség ellen.

Miután Wassiljevics Kusma levetette egyenruháját s azt egy kis kefével gondosan megtakarította, kimért léptekkel ballagott a gyümölcsös kertek kerítése mellett végig. Gyakran megállt, gyönyörködött a természet szépségében, leszakított magának emlékül egy virágocskát s ilyenkor bizonyos elégtelenség szállta meg . . . De kiváló gyönyört érzett akkor, ha egy kis »Kupidó«-val, vagyis egy szép polgárleánnyal találkozott, ki vállára vetett nagykendőjével, hóna alatt csomagot cepelve, fején tarka kendővel, hazafelé sietett.

Minthogy Wassiljevics Kusma, a mint ő maga megjegyezte, fogékony, de szerény természetű ember volt, soha sem szólitotta meg a »kis Kupidó«-t, csak gyön-

— **(Egyházi gyűlések.)** A dunántúli ág. hitv. evang. egyházkerület ez évi rendes közgyűlése augusztus hó 8-án és következő napjain lesz a tolnamegyei Gyöngyösön Gyurátz Ferenc, a kerület püspöke és hathalmi Ithász Lajos, a kerület felügyelője elnöklése mellett. A közgyűlés megnyitását előzőleg augusztus 7-én délután 3 és fél órakor az egyházkerületi lelkészi egyet gyűlésezik: 5 órakor pedig a kerületi gyűlés előértekezletét tartják meg. A közgyűlés főbb tárgyai; Miniszteri leiratok, egyházi és hatósági átiratok tárgyalása. Egyházkerületi képviselők megválasztása. Püspöki évi jelentés. A főiskolai nyudij- és gyámintézeti alapszabályok életbe léptetése. A főiskolai nagybizottság újjaalakítása. Az államsegély felosztása. Több bizottság újjavasztása. Theologiai fakultás felállítása Budapestben. Az államsegély felemelésének kérelmezése. A felsőlövői gimnázium főgimnáziummá való felemelése. Segédlelkészek nyugdíjintézetének rendezése. Slavoniai missziókörök rendezése. A nagy-gerezdí egyezség mintájára kötendő egyezség. Indítványok. A b.-somogyi ev. ref. egyházmegeve tegnap tartotta Csurgón rendes nyári közgyűlését. A segély s ösztöndíjak kiosztását a közgyűlésen határozták el s a napirendet minden nagyobb vita nélkül tárgyalták le.

— **(Megugrott betörő.)** Cimmermann János, kocsolai illetőségű egyén, Kónyi községben háromrendbeli betörést is követett el. Sudár István lakásába tört be először az ablakon keresztül s a felfeszített ládából tizen-nyolc koronát ellopott. Azután Sikler Lajos

boltjába lopózott be s a pénzszekrényt fel-törvén, abból husz koronát elpott. Végül Szakály János szobájába tört be, de ott észre-vették és elriasztották. Azonban csakhamar sikerült előgnni a betörőt, kit Kocsolára ki-sértek s egyelőre az ottani községházán he-lyezték őrizet alá. Innen egy őrizetlen pillanaiban megugrott s végkép nyoma veszett. Most keresik.

— **(Kutya-koncert.)** A kutyák tudvalevőleg semmitéle zenei érzéssel, annál kevésbé zenei képzettséggel nem bírnak s mégis néha erőt vesz rajtuk a nagyvási hóbort, mindmegannyi utólérhetetlen muzikusnak gondolja magát s összeállva egy bandába, végigkoncertezik az éjszakát, amikor minden csendes és a néma csendben hangjuk messzire elhal-latszik a szendergők boszuságára. A mi aztán a legboszantóbb a dologban, hogy nem lehet őket csendre utasítani s ennél fogva szabály-rendelet sem használ s a teremés koronája, a természet ura, kénytelen boszankodni saját tehetetlensége felett egy szolgálatára rendelt állattal szemben. Node ezen segíteni nem lehet. Így esett meg aztán tegnap éjfél tájban, hogy őt vagy hat egészségestorku eb az egész kaposvári-utcán át süvöltött, ugatott, vonított felváltva, mignem valaki közéjük dobálva, szét nem kergette őket.

— **(Családi boldogság.)** A vágy, mely aludni sem hágy senkit, nem más, mint boldognak tenni. S képzelhető-e nagyobb boldogság annál, mint mikor két szerető szív a boldogságban egyesül. Ez a földön a legnagyobb boldogság, melyet igazán a mamák, az anyósok szoktak megzavarni, ehhez ők kiválóképen értenek. A nyil-utcában ma délután szín-

tény ily boldogság megzavarást rendezett a mama, a ki nincs meglegedve senkivel és semmivel. Nem tetszik a veje, sem a lánya, egyik sem törődik vele — legalább így kiabálta mind-addig, míg az ifju házaspár sarkon nem fordult s magára nem hagyta a pörlekedő mamát, a ki elhagyatottságában sirásra fakadt, minek azonban nem látván nagyobb, sőt egyáltalán semmiféle hatását sem, lefeküdt — egyéb okosab dolog hijában s kialudta mérgét.

— **(Lechner Antal temetése.)** Ma délután félhat órakor temették el az apáca-utca 10. számú házból Lechner Antalt, a „Pécsi Takarékpénztár” üzletvezető igazgatóját s 48 as főhadnagyot. A temetési szertartást Wurster József dr. kanonok végezte s a temetési menetben ott voltak a városi árvaház növendékei, a negyvennyolcas honvédek, továbbá a Pécsi Takarékpénztár igazgatósága és tisztviselői, a társintézetek küldöttei; Tormay Károly alispán, Majorossy Imre polgármester, Erreth János ügyvédkamrai elnök, Troll Ferenc vál. püspök, Hanny Gábor és Walter Antal kanonokok, Igaz Béla dr., püspöki titkár, Salamon József tanfelügyelő, Simonffy János s igen sokan a vármegyei tisztikarból s városunk intelligenciájából. A »Kegyelet« négylovas gyászokocsiján a »Pécsi Takarékpénztár« igazgatóságának, az intézett tisztviselőknek és az osztrák-magyar banknak koszorui voltak; a koporsón pedig az özvegy, a gyermekek és a rokonok koszorui voltak. Harangok zugása mellett nagy részvétellel kísérte ki az érdemes férfit utolsó nyugvóhelyére a résztvevők nagy sokasága.

— **(Részeg ember fényes nappal.)** Ez sem esik meg mindennap, mert a lumpok is nagy bölcsen tudják, hogy az éj-

gédén mosolygott felé és sokáig, érdeklődéssel nézett utána.

Azután, mélyen főlshajtva, szokott kimért léptekben tért haza, hol az ablakhoz ülve, egy félóraig elgondolkozott, miközben óvatosan dohánzott egy nagy tajték-pipából, melyet keresztapjától, egy német rendőrfőnöktől kapott ajándékba.

Igy multak napjai; se nem vigan, se nem komoran.

IV.

Midőn Wassiljevics Kusma egy este, kevéssel a szürkület előtt, egy elhagyatott utcácskán át hazafelé lépdelt, egyszerre gyors lépteiket hallott maga mögött s zokogás által megszakított szavakat . . .

Hátratekintett s körülbelül husz éves, rendkívül kellemes arcú, de kisírt szemű leánykát pillantott meg. Minden látszat szerint valamely váratlan szerencsétlenség érhetette . . . A szó értelmében szaladt, futásközben meg-megbotolva. Önmagával beszélt, főlshajtott s hadarászott kezeivel. Sötét haja föl volt bomolva s a nagykendő (a burnuszt és köpenykét akkor még nem ismerték) lecsuszott a válláról s csak egy gombostű tartotta még.

E leányka nem úgy volt öltözködve, mint valamely kisasszony, hanem mint egyszerű polgárleány.

Wassiljevics Kusma félreállt előle; a részvét érzete legyűrte a bátortalanságot s mikor a leány közelébe érkezett, nyájasan emelte kezét tisztí sapkájához, kérdve, miért sir?

— Talán — tevé utána, kardjára téve a kezét — talán segíthetek önnek katonai minőségemben?

A leány megállt s első pillanatban nem értette meg, mit akar a hadnagy; de aztán nagyon örülni látszott, hogy alkalma nyílik szívének könnyebbülést szerezni s nem egészen tiszta orosz kiejtéssel így szólt:

— Oh, istenem, tiszt ur! — s gyönyörű arcán süre-ri peregtek alá könnyei.

— Mily szerencsétlenség! . . . Istenem! Tökéletesen kiraboltak minket. A szakácsné mindent magával vitt, mindent, de mindent . . . Az asztali készletet, szekrénykénket, még a ruhákat és barisnyákat is, meg a nagynénémnek a költőerszényét . . . s ebben volt egy huszonöt rubeles bankjegy . . . Tudja ön, egy kis tokban . . . aztán két, ezüsttel futtatott kalánt és a bundát, mindent! . . . És én ezt mind elbeszéltem a rendőrfőnök urnak, de ő erre így szólt:

»Ejh, menjen, ezt én nem hiszem, hallani sem akarok erről . . . Talán esztét vesztette ön!« — Én pedig ezt mondtam: »Oh istenem, de a bunda!« — Ő meg így szólt erre: »Semmit, éppen semmit sem akarok arról hallani!« — Oh, mily sértés ez tiszt ur! Még azt is mondta nekem: »Takarodjék innen!« De hát hová, merre menjek?

S a leány elkezdett újra keservesen, csaknem jajgatva zokogni és kétségbeesve kapaszkodott a fiatal hadnagy karjába.

Jergunoff is meg volt hatva; mozdulatlan állt ott s csak időnként ismételhette: »Csöndesedjék, nyugtassa

szaka a maga holdvilágával, kibimzett sötét takarójával az övék ugyan, de midőn feltalankodik az égre a nap, hát hazakotrónak kipihenni az éj faradalmait. *Gábor* József, pécsi munkásember azonban valami különösen jó hangulatban lehetett, mert rövidnek találta a nyári éjszakát a berugasra és mulatásra, melyet kihuzott a ma délelőtti órákig. Tíz óra tájban aztán valahonnan a Buza-tér felől vetődött a Király-utcába s berugott állapotában holdnak nézte a napot, elkezdett énekelni, ordítani végig az utcán, míg végre egy rendőr elcsipte. Persze bevitték az elkésett éjjeli mulatót a torony alá, hol szállást adtak neki, míg kialuszsza részegségét. Mi, tekintve ez állapot magasfoku voltát, alighanem két napot fog igénybe venni.

Művészet, irodalom.

○ **Uj Idők.** Hétről hétre jobban megszeretheti a közönség Herceg Ferenc lapját, az Uj Idők-et. Az Uj Idők pedig hétről-hétre viszonzza azt a nagy rokonszenvet, melylyel a magyar közönség fogadta. Előfizetési ára negyedévre 4 korona. Kiadóhivatal Budapest, Andrássy-út 10. sz.

○ **Rendelet a vidéki színészeiről.** Tegnap számunkban már közöltük, hogy a belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megzott miniszterelnök gróf *Festetics Andor* a vidéki színészet országos felügyelőjévé nevezte ki. E kinevezést a hivatalos lap tegnap száma közli s ezzel egyidejűleg közli a belügyminiszternek az összes törvényhatóságokhoz kibocsátott következő rendeletét „A vidéki magyar színészet erkölcsi és anyagi jó létének előmozdítására, művészi színvonalának emelésére irányuló törekvésben szükségét éreztem egy oly szakközeg közreműködése biztosításának, a ki a helyszínén szerzendő tapasztalataival, szakértelmével e kulturális feladat megoldását elősegíteni képes leend. Ez okból tartottam indokoltnak a vidéki színészet országos felügyelőjének állást szervezni, a mely állásra gróf *Festetics Andor*, a budapesti nemzeti színház volt igazgatóját, neveztem ki. A színészeti felügyelő feladatai közé tartozván a vidéki színészet működésének megfigyelése, ellenőrzése, kötelességévé tétetett, hogy a vidéki szintársulatokat bizonyos időközben meglátogassa s a tapasztalatairól javaslatok kíséretében hozzám jelentést tegyen. A vidéki színészet országos felügyelője hivatásos kötelességének teljesítésében nem nélkülözheti a törvényhatóságok s különösen a színügyi választmányok és ama tisztviselők támogatását, a kik a színügyek intézésében részt vesznek. Bizalommal fordulok ennél fogva a törvényhatóságokhoz, hogy a színészeti felügyelőt a vidéki színészet fejlesztésére, bajainak orvoslására irányuló tevékenységében a kulturális cél érdekében készséggel támogatnia fogja.“

Törvénykezés.

§ **Felebbviteli szóbeli tárgyalás a kir. táblán.** A nagykanizsai kir. törvényszék egyrendbeli súlyos testisértés vétségének minősített büntett és háromrendbeli súlyos testi sértés vétségében marasztalta el *Tersztenyák Pétert* és *Szever Istvánt* s ezért külön-külön négyhónapi fogházra, 48 korona 10 fillér eljárási költség megterítésére s a sértett egyéneknek kártérítés fejében 150 korona, 20 korona, 48 és 76 korona megfizetésére ítélte. Ezek ugyanis Csáktornyan 1899. évi április 20 án az ujoncozás alkalmával, mikor Dráva-vásárhely és Felsőmihályfalva községek legényei összeveszttek, négyet megsebesítettek. Az

ítéletet meglebbezvé, a pécsi kir. tábla ma tartott szóbeli tárgyalásán mint másodfoku bíróság helybenhagyta a kir. törvényszék ítéletét.

§ **Megszűnt csődök.** A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Frankl L.* szentlőrinci kereskedő ellen megnyitott csőd a csődvagyon végleges felosztása folytán megszünttetett. A szegvárdi kir. törvényszék, mint csődbíróság közlése, hogy a *Fein Ignác* bonyhádi be nem jegyzett kereskedő ellen 1899. évi július hó 17 én elrendelt csőd szintén a csődvagyon felosztása folytán megszünttetett.

Közgazdaság.

□ **Hogy gabonánkat jobban értékesíthessük,** gabonaértékesítő szövetkezetekre van szükségünk, mert csak így jutunk abba a helyzetbe, hogy a gazda, főként pedig a kisgazda nem lesz kénytelen gabonáját már aratás előtt eladni, vagy aratás után rögtön piacra dobni, miután előleget kaphat a szövetkezeti magtárban elhelyezett terményeire s ezzel törlesztheti takarekpénztári, adó s más egyéb sürgős tartozásait, melyek miatt kénytelen volt gabonájának eladásával sietni. Nagy előnye a gabonaértékesítő szövetkezetnek az is, hogy nagyobb mennyiségű gabonát bocsáthat áruba s így közvetlenül érintkezésbe léphet malomokkal és nagykereskedőkkel, tehát kikerülheti a közvetítőket s jobb árakat érhet el. A kis mennyiségben, közvetítők útján eladott gabona mindig alacsonyabb áron kel el, mint az uradalmak által nagy mennyiségben eladott gabona. A gabonaértékesítő szövetkezetek a legkitünőbb tisztító eszközökkel vannak felszerelve, tehát piacképes gabonát hozhatnak forgalomba, holott eddig a kisgazdánál jelentékeny levonásokat tett a közvetítő a miatt, hogy gabonája idegen magvakat tartalmaz. De hát a kisgazda egyedül nem képes olyan tisztító eszközöket beszerezni, melyekkel a gabonájában levő összes idegen magvakat eltávolíthatja. — A gabona értékesítő szövetkezetek szervezését, mint a kis gazdák jövedelme emelésének egyik legbiztosabb eszközét, a *Magyar Gazdaszövetség* vette kezébe, a mely község gazdái tehát gabonaértékesítő szövetkezetet akarnak létesíteni, forduljanak a Gazdaszövetségnek ez ügybeni megbízottjához, *Meskó Pál*hoz a Nyitramegyei Központi Hitelszövetkezet igazgatójához Nyitrára. A hol a gabonaértékesítő szövetkezet most megalakul, ott a szükséges magtár is nyomban felépül s már az ideai termények is jobb áron lesznek értékesíthetők, A Gazdaszövetség megbízottja minden megkeresésre rögtön válaszol.

□ **A gabonaszállítás.** A várható gabonatorgalom akadálytalan lebonyolítása érdekében a kereskedelmiügyi miniszter felhatalmazta a m. kir. államvasutak igazgatóságát, hogy folyó évi július hó közepétől kezdve a gabonaszállítás befejezéséig — tényleges szükség esetén — a Fiuméba, valamint a vámkülföldre rendelt gabonaszállítványokat és örleményeket az üzletszabályzatban foglalt általános határozományoktól eltérőleg soron kívül továbbíthassa és hogy a magyar belforgalom, Fiumét kivéve, és a magyar-osztrák forgalomban a kocsirakományu teherárakra nézve, az élő és romlandó árukat kivéve, a felvétel és szállítási határidő tekin-

tetében az üzletszabályzat 54. §. 3. pontját alkalmazhassa. Felhatalmazást adott azonkívül a miniszter arra is, hogy a rakodási időt kilenc nappali órára leszállíthassa, végre, hogy a helyi állomási viszonyok folytán esetleg beálló szük-ég mérvéhez képest egyes állomásokon az utóbb idézett határozomány alapján a fekbért egyes cikkekre felemelhesse, illetve a fekbérmentes időt esetről-esetre korlátozhassa az igazgatóság.

TÁVIRATOK.

— **Háboru Khinában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Washingtonból írják, hogy a jelentés, mely szerint Pekingben a követek még élnek, július 13 ikáról, európai számítás szerint július 9-ről kelt.

A „Daily Mail“ szerint *Tuan* herceg határidőt tűzött ki általános felkelésre.

— **A főispán és szerkesztő afférja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Hollaky Arthur* főispán Székely-Udvarhelyről az este Budapestre érkezett, hogy a „Magyar Szó“ szerkesztőjével való afférja ügyében bizalmas embereivel tanácskozzék. Kihívás ma délig nem történt.

— **Koholt rablótámadás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti reggeli lapok közölték, hogy Budapesten *Blaha Gyulánét*, a Magdolna-utca 38-ik szám alatt lakó asztalos feleségét tegnap délelőtt egy kiadó szobát néző ismeretlen ember kirabolta. Ma kiderült, hogy az egész dolog koholmány. Az aszszony maga összekötözte magát; de előbb a szobaur kofferjét és husz forintját eldugta. Tettét beismerte.

— **Tisza Kálmán Nagyváradon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagyváradon *Tisza Kálmán* szeptember huszadikán beszámoló tart választói előtt. Tisza ma Nagyváradra érkezett ismerősei és barátai látogatására. Látogatásának nincs politikai jellege.

— **Merénylet egy konzul ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A londoni Daily Exyress nek jelentik Beirából, hogy *Mac-Master* angol konzul ellen merényletet követtek el. Egy ember tőrurást ejtett a nyakán. Aligha épül fel. A merénylőt letartóztatták.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

V. 271.
 1900. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi cs. és kir. kereskedelmi törvényszék 1900. évi bv. I. 1841/1. számú végzése következtében dr. Berthold Löwy

bécsi ügyvéd által képviselt Kohn Zsigmond bécsi kereskedő javára Kreisler Sándorné szentgáli kereskedő ellen 497 korona 42 fillér s jár. erejéig 1900. évi június 21-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 780 koronára becsült következő ingóságok, u. m. bolti álvány, áru, mérlegek, varrógép és butor nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szent-lőrinci kir. járás-bíróság 1900. évi V. 271/2. számú végzése folytán 497 kor. 42 fill. tőkekövetelés, ennek 1900. évi május hó 1. napjától járó 6% kamatai, 1/8% váltó díj és eddig összesen 51 korona 42 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Szent-Gálon a helyszínen leendő eszközlésére 1900. évi július hó 24-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében, ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szent-Lőrincen, 1900. évi július hó 7-ik napján.

Köncey,

kir. bírósági végrehajtó.

714. eln.

1900.

Pályázati hirdetmény.

Pécs szab. kir. város törvényhatóságánál megüresedett évi 1600 korona fizetéssel és 490 korona lakpénzzel javadalmazott

közigazgatási kiadói állásra,

ugy az előlépés folytán netán megüresedő évi 1200 korona fizetéssel és 420 korona lakpénzzel javadalmazott

ügykezelési nyilvántartói állásra

pályázatot hirdetek.

Ez állások a f. évi augusztus havában megtartandó rendes közgyűlésen fognak betöltetni s betöltés után azonnal elfoglalandók.

A pályázni szándékozók felhivatnak, miként eddigi alkalmaztatásukat, törvény által előirt minősítésüket és egészségi állapotukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket *Méltóságos dr. báró Fejérváry Imre urhoz, Baranyavármegye és Pécs sz. kir. város főispánjához címezve, legkésőbb a folyó évi július hó 25-ig* és pedig a közszolgálatban állók hivatalfőnökük útján, abban nem állók pedig közvetlenül és személyesen nyujtsák be a polgármesteri hivatalnál.

Pécsett, 1900. július hó 16-án.

Majorossy Imre,

polgármester.

„Stearoptinum“

(Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: **vágás, zuzódás, égés, fagyás**, mindenféle **kelevény**, a **női emlők gyuladása és gyüiése**, a **titkos betegségek, kiütések** stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a **Stearoptinum** laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a **STEAROPTINUM** laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.

Ezen rovat alatti hirdetések ára **10 szóig 40 fillér**, — minden további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtatnak a **kiadóhivatalban** és az **elárusító helyeken.**

Lapunk **egyes számai** kaphatók és **kishirdetések** elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

*

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

*

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

*

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

*

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

*

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

*

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

*

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

*

Rözge István,
(fűszerkeres. Batory és Klimó-u. sark.)

*

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

*

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

*

Vasárnap este a Tettyén egy ezüst fogantyúju sétatot elveszett. A megtalálója Nagy-Flórián-utca 14. sz. alatt lakó tulajdonosnál jutalomban részesül.

Kiadó lakások: Mária-utca 1. sz. alatt az I. emeleten háromszobás lakás, esetleg azonnal kiadó. Bővebbet ugyanott a tulajdonosnál.

Bármely perctől kezdve kiadó az Árpád-utca 31. sz. alatt egy földszintes, egy szoba-, konyhából álló utcai lakás.

Vasalt boltajtó, használt, 15 frtért eladó. Cim megtudható a kiadóhivatalban.

Cserépkályhák, régi alakuak, olcsó áron eladók. Érdeklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.